

משה צחור

הַפְּנֵי"שׁ

ואילו כל זה היה חלום , הייתי שוכח מיד
אבל הליכרונות חיים
ומכאן - זה לא רק אצלי אהד...

בין שבטה לקריה (1995-2020)
מילים: משה צחור

בין שבטה לקריה
נחרט צד אי של מוסיקות חני
תקופה סוערת, מרתקת ועמוסה למדי
של בגרות מהירה, אחריות ראשונית,
הצטרפתי לחבורה ומצאתי - מסגלות אישית

הרפבת שלי בכל תחנה הוסיפה קרון
אנשים עלו ויגדו
חלקם אתי, השאר בזרון

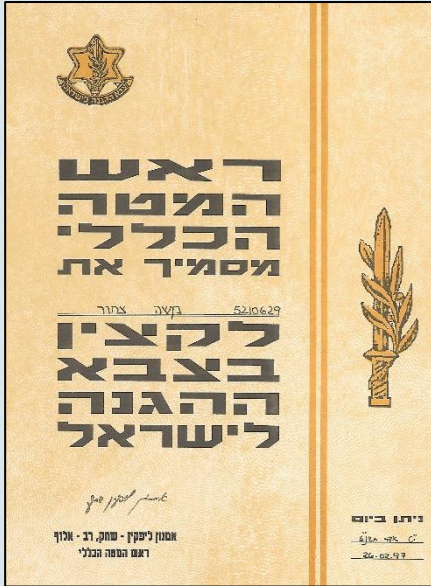
בין שבטה לקריה
הייתי מקומות אליהם לא אחר
במדבר, בהר, בג'ק ובלינה השחר
נגיעות של היסטוריה, חיות לנכדים,
אדישות להיסטוריה, תראי איך גדלו הילדים

הרפבת שלי בכל תחנה הוסיפה קרון
אנשים עלו ויגדו
חלקם אתי, השאר בזרון

בין שבטה לקריה
דור הולך ומתחלף
התחלתי בשמירה בשער
סימתי - ביכלת לשקף
קצת חלמתי, קצת לחמתי, הרבה מחלתי
את דעתי הבעתי עוד בטרם השתחררתי

הרפבת שלי בכל תחנה הוסיפה קרון ...

קורס יסוד

מילים: משה צחור

ואולי לא הייתי כאן
ואולי זה היה נשאר רק בסוד
ואולי היו לי חיים אחרים
ולוא הגעתי במקרה לקורס יסוד

שלמנו שֶׁכָּר למוֹד מְלֵא
מי יותר מי פחות
אם זיכנו או פשלונו
לא נתנו לנו הנחות
באביר הפתוח מאחור
שרנו גיוני בקול נחר
משמעות בשמים חפשונו
כדי לנוט ולכוון צריף למצא פוכב

ואולי לא הייתי כאן...

ואני חוזר אל הלילה והגשם
שם בתחתית ההר
איך השארתי אותי בלי שום חשק
לחכות לתקון החלק שנספבר
ובחצות את השירה הובלתי
בבטחה לנקדת המפגש
חזקתם ועלי לא ראיתם
עד כמה הייתי נרגש

וכמה חכינו שהחרף יעבר
בברכה של הגדולים
כבר רצינו לשחות
וכשאתני חושב על אז והיום
אני לא יודע מה היה מציאותי
ומה שניד לדמיון

ואולי לא הייתי כאן
ואולי זה היה נשאר רק בסוד
ואולי היו לי חיים אחרים
ולוא הגעתי במקרה לקורס יסוד

לו הנופלים יכלו לדבר

מילים : משה צחור

לו הנופלים יכלו לדבר
היו שואלים למה
למה דווקא בשבת?
ואיפה היו השמים, והארץ
ואיפה... איפה היו כל צבאים

לו הנופלים יכלו לדבר
היו שואלים למה
למה מאז אותה השבת באביב
שומעים רק את השקט
בהרים מסביב

ואנחנו שהיינו שם -
על אריחים של זכרונות צועדים
בוכים וממשיכים
והתמונות חדות, התמונות חותכות
והלב, פעם כבד פעם פחות

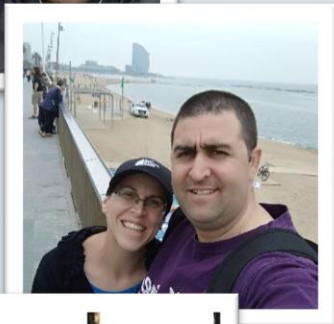
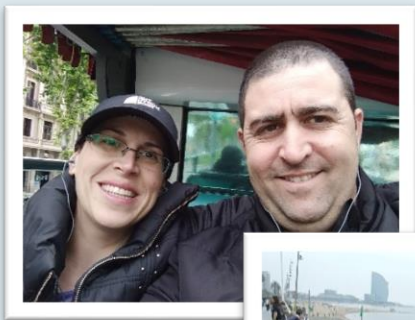
לו הנופלים יכלו לדבר
היו אומרים "אתם צריכים לכפר!"
לו רק הגעתם בזמן שהשמש זורחת
אנחנו לא היינו בתוך הקלחת"

אבל נופלים לא יכולים לדבר
ואני נשארתי
פצוע ומצטער
על פתיל חייכם שנדעע באש
ועלייד דנגאל הקטנה,
שנשארת רק, רק בת חמש

ואנחנו שהיינו שם -
על אריחים של זכרונות צועדים
בוכים וממשיכים
והתמונות חדות, התמונות חותכות
והלב, פעם כבד פעם פחות

ואני עדין לא יודע באמת
מי יותר חי ומי יותר מת

עוגן אמיתי

מילים : משה צחור

אחרי שהקטנים נרדמו
נכנסת למטה הריקה
חפשת אותי כדי לפרק
לחבק ולתת נשיקה
ועברת לנסות בניד
כשאת כבר חצי מתמוטטת
ובצד השני פעילות
ושוב - נשארת כה בודדת

ואת תמיד היית
עוגן אמיתי
למרות שלבד חוית
נשארת עדין אתי
שנינו השתנינו
זרמנו בנפרד
ויבכל זאת החלטת
להמשיך ולתת לי ד?

ועכשו הבינה הגעתי
אותי תצטרכי לקבל
להכניס את כל מה שהבאתי
עליך אנסה להקל
ואת תעשי לנו נזק
אם תכסי את פנייד בצל
ואל תאבדי את החשק
את עצמך להמשיך לגדל

ואת תמיד היית
עוגן אמיתי
למרות שלבד חוית
נשארת עדין אתי
שנינו השתנינו
זרמנו בנפרד
ויבכל זאת החלטת
להמשיך ולתת לי ד?

אבא מרחוק

מילים : משה צחור

עוד מעט תשִׁתְּחַרְר
וְהַטְּלָפוֹן יָנוּחַ
אֲנִי לְךָ מְחַכָּה
רַק שֶׁתִּמְצָא אֶת הַכַּחַ
אֲשַׁמַּח יוֹתֵר
אוֹתָךְ לְהַכִּיר
אבא'לִיָּה אוֹתָךְ
אֲסִפִּים לְהַכִּיל

אבא שומע?
מתי יש לך זמן?
אני מקווה כשתגיע
תהיה באמת כאן
גדול פרחים דורש
שמש שתאיר
אתה משתדל
אבל גם אבא
צריך קצת אויר

אבא מה שלומך?
מתי אתה חוזר?
לא ראיתי אותך הבקר
אתה כל כך חסר
אתמול הרגשתי רע
ורציתי לשתף
אני יודע שאתה עסוק
ואם זכלת -
היית עוטרף

לְבַד בְּלִב הַיָּם
מִתְמוֹדֵד עִם הַגְּלִים
אֲנִי בְּכָל־לֹא זָקוּק
לְכָל הַמְּצָלִים
אבא שלי אבא מרחוק
אתה בשביל כלם
ואתי,
אתי קצת פחות

לְבַד בְּלִב הַיָּם
מִתְמוֹדֵד עִם הַגְּלִים
אֲנִי בְּכָל־לֹא זָקוּק
לְכָל הַמְּצָלִים
אבא שלי אבא מרחוק
אתה בשביל כלם
ואתי,
אתי קצת פחות

נופש בצפון

מילים : משה חכור

נוסעים צפונה
קצת אחרי זריחה
פוגשים מחלף חדש
ועוד אוטוסטרדה נפתחה
הראש שוב נזרק
לתקופה רחוקה
שאף כביש ומחלף
לא יוכלו לקצרה

רואים ירק בעינים
ריחות של פריחה
תחושה לא מסבבת תוקפת
תכף מגיעה המבוכה
הנוסטלגיה מושכת
זו ממש לא בדיחה
ואתה שוב לבד
מחזיק את לבדך

יש כאן מקומות
שמגבירים זכרונות
עשירים שנה אחרי
ההתמונות צבעוניות
הקולות ברורים
תחושה של הופעת רק סגורה
כמו טרילור של סרט מלחמה

נופש בצפון
כלם קוראים לזה טיול
ואני קורא לזה בלבול, נטרול
כאלו שאני חג במעגל נפרד
מזוגתי וילדי

וכל שרואות עיני
הן זכרונות וקולות
יותר מדי
תחושות שאיני מצליח להעביר
ואולי,
אולי מוטב שישארו בשיר

מצגת

מילים : משה צחור

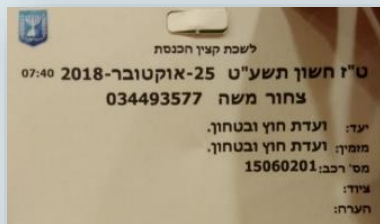
ראיתי מצגת
בולטת, מושקת, ממוקדת
חזיתי מצגת
צבעונית, ציורית, נועזת

עבדה נעלמת,
אמירה מתנדנדת,
אידיאה מפרכת -
הדבר שהציגה נשארת וקיימת
לא הויתרה מקום לבינה אחרת
אין פניסה לסיטואציה מבלבלת

רב המחשבת
לא בתוך מושקעת אלא במעטפת
השקופית - את הדעת מסונורת

המצגת היא רק האדירת
היום יום, היא הגברת -
אשה, בלת, תוצרת,
לבוש, מעשים ומורשת

חבל שהאמת מתפספת

נציב הקבילות תוקף את
צה"ל בכנסת: "איך ננצח
במלחמות?"

תמונה שלמה

מילים: משה צחור

הם קבלו פֶּזֶל קֶצֶת מְרֻכָּב
נמְצָא אֶצְלָם כְּבֵר שְׁנַיִם
הוא לא חָדָשׁ בְּכֻלּוֹ עֲכָשׁוּ
יש לו חֲלָקִים גְּדוּלִים וְחֲלָקִים קְטַנִּים

כָּל אֶחָד לָקַח לוֹ חֲלָק
חָשְׁבוּ שְׂבִיחַ הַמְשָׁחַק מִסֵּתֶכֶם
אָמְרוּ מִסְפִּיק לָנוּ פֶּרֶק
וְלֹא נָסוּ לְרֹאוֹת אֶת הַסְּפוּר הַשְּׁלֵם

עָבְרוּ הַיָּמִים, חֲלַפּוּ חֲדָשִׁים
הִגִּיעַ בֶּן דָּוִד מִרְחוֹק
רָצָה לְשַׁחֵק בְּדָבָרִים חֲדָשִׁים
אֲבָל סָרַב לָעֵבֶר עַל הַחֵק

הַסֵּתֶכֶל עַל מִדָּף הַצַּעֲצוּעִים וְשָׂאֵל
לְהַפְרִיד חֲלָקִים זֶה לֹא טְעוּת?
וְגַם אִם כֻּלָּם מְשֻׁקִיעִים מֵעֵבֶר וּמֵעַל
הַרִי זֶה לֹא שְׁקוּף הַמְּצִיאוֹת

הַתְּמוּנָה הַנִּכּוֹנָה תִּתְגַּלֶּה
אִם תִּדְעוּ מֶה תְּרוּמַת חֲלָקְכֶם בְּאֵמֶת
וְאִזּוֹ כָּל אֶחָד אֶת עֲרֻכּוֹ יַעֲלֶה
אִם יוּכַל לְעֵתִיד תַּחֲזִית לְתֵת

חוויות – הזיות מילים: משה צחור

אני מרגיש לא נורמלי
את זה איש לא יחוש
אידך כל הר פה נדמה לי
קמו ועד צבאי לכבוש
בחוף החם מעיק
מפטייר עוד קללה
בלי מזגן זה די מציק
מנד תופיעה בריזה קלה
לחדשות מחבר
אני לא מכיר מציאות אחרת
המקום שפמדברים עליו שם
מכר

ובראשי, בראשי מתחיל הסרט
על אחריות בשלה שאינה מבוסרת
על מטרה טהורה שאינה מפצלת
על הפרעות השגרה הכי שגרתיות
על אהבות ראשונות, מוזיקה בקלטות
ועל חדוות נעורים ישראלית שמוכתמת
בדם

ואת כל אלה זר לא יבין
מחויבות להזיות -
הכתבת תמיד היתה על הקיר

מחפשים פתרונות גם כשאין בעיה
רבים פה כמונו באותה התחושה
שולפים תגובות במקום און כרויה
מדחיקים חנויות מהילדים והאשה
במושג חברות לא מוצאים כל בדיה
לא מדברים בכלל על ההרגשה
החיספוס בחוף הוא רק אשליה
חושבים כי זו הדרך וזאת הגישה

ואת כל אלה זר לא יבין
מחויבות להזיות -
הכתבת תמיד היתה על הקיר

שבטה

מילים: משה צחור

זֶה קצת פתטי
לשיר על מקום
להזמין נוסטלגיה
לחלום עוד חלום

מקומך נשכח
בתוך ספרים בודדים
קסמך עוד מתעתע
בראש כל רבים

שבטה - היית מפעל של חנויות
שבטה - היה לך פוטנציאל
שבטה - כמה רצית שוב לנסות
אך ההצגה שלך התרסקה וזה חבל

הייתי אצלך תלמיד,
מורה ואף מוביל
ובקרקס שלך
לא עזר לי אף תרגיל

ראיתי אצלך זריחות
חיותי דמדומים
עזבתי כבר מזמן
ואין לי אף געגועים

שבטה - היית מפעל של חנויות
שבטה - היה לך פוטנציאל
שבטה - כמה רצית שוב לנסות
אך ההצגה שלך התרסקה וזה חבל

צאלים

מילים : משה צחור

אָני רוֹאָה חולות
הַרְבֵּה חולות
מְזִכֵּרוֹת לִי רְעוֹת
מְזִכֵּרוֹת מַחְלוֹת

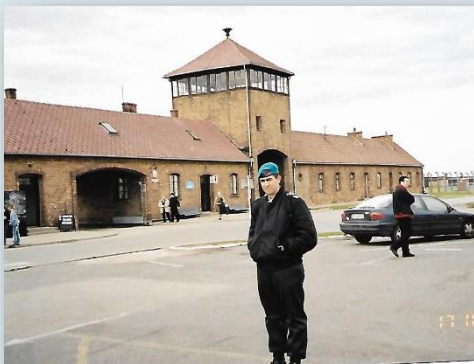
אָני רוֹאָה בַּחלוֹת
קָסָם נִסְתָּר
לא מוֹבֵן
לא מְסֻבֵּר
מְזִכֵּר לִי שֶׁישׁ עוֹד לְכַלְנֵנוּ מְהֵרָה

עַרְבוּב בֵּין קֹדֶשׁ וְחוֹל
לְכַלּוֹד וּמְחוֹל
צְעִירִים וְזִקְנִים
מִשְׁחָקִים בָּאֵן בַּחוֹל

וְאֵין בָּאֵן מִי שְׂיוּכַל לְסַדֵּר
לא כּוּוֹן
לא שְׁלִיטָה
רק תִּנְסוּ לְגֵדֵר

וְאֵם תִּזְדַּמְנֵנוּ לְבוֹא וְלִרְאוֹת
תְּגַלְלוּ שְׁהַחוֹלוֹת הָאֵלֶּה
גְּדוֹלוֹ פֶּה דוֹרוֹת

נדנדה

מילים : משה צחור

מהלך בין קצוות
של אדישות ורגש
פצוי וענש
פריחה ויבש
פעם גיקט
פעם סנדלי שרש

נדנדה,

החיים נדנדה

תקח תתן

מנוחה ועבודה

שגרה שפזאת

ממש לא אחידה

למעלה למטה

כמו אז

בנדנדה

אם ארצה להרגיש

איך חיי באמת

עם הומלס אשב

מעט נפטר

קצה מרחק

ראונה נפכחת

בץ ומקלחת

הולכים טוב בנחד

נדנדה,

החיים נדנדה

תקח תתן

מנוחה ועבודה

שגרה שפזאת

ממש לא אחידה

מצד לצד

כמו אז

בנדנדה

חפשי"ש

מילים : משה צחור

הבקר סִמְתִּי רוֹץ
גופי עוד מְתֹאוֹשֵׁשׁ
הזְמַן אֶצְלִי לֹא לְחוּץ
בְּתֵיק הַאִישִׁי כְּתוֹב - "עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ"

אֲתַחִיל בִּיקִיצָה טְבֵעִית
אֲחֲרֵי הַרְבֵּה שָׁנִים שֶׁל סֵדֵר
לֹא אֶדְרֹשׁ לְזִמְיֵנוֹת מְדִידִת
אֲנִי תֵיב,
חֵבֵב לְהַחֲלִיף אֶת הַתְּדָר

רַק שְׁלֹא אֶתְבַּלְּבֵל
וְאֶלֶף לְאֵבוֹד
כֹּל כֶּף הַרְבֵּה שְׂאֵלוֹת
לְכוּ אֲבַקֵּשׁ לִי מְקוֹד
הַשְּׁעָרִים נִפְתְּחוּ
וְאֲתֵם כֹּל הַבְּרָרוֹת
אֲנִי אֶבְחַר לִי נְתִיב
וְאֲמַשִּׁיד,
אֲמַשִּׁיד לְנִסוֹת

וּמְחַר אֲשֶׁב לְסֵדֵר
תְּמוֹנוֹת בּוֹדְדוֹת בְּתוֹךְ אֲלֵבוֹם
כֹּל תְּקוּפָה וּתְקוּפָה אֲמַסְגֵּר
מִה שֶׁנִּשְׁאַר זֶה רַק זֶכְרוֹן

כְּמוֹת הַמְטָלוֹת
רַק גְּדֵלָה וּמְתַרְחֶבֶת
לֹשׁ הַרְבֵּה עֲצִיצִים לְהִשְׁקוֹת
הַחֲפִשִׁישׁ הִזָּה הוּא רַק, רַק כִּרְק

סגן שר הביטחון אלי בן דהן מניח אבן על מצבה בבית הקברות העתיק בביטולה. לידו נציגי צה"ל
סא"ל משה צחור, והשגריר דן אוריין

בְּבֵית הַקִּפָּה עַל הַטִּיֵּלֶת
שָׁמַיִם וְיָם בְּכֹחַל מְשִׁתְּנָה
הַכֵּל פֹּה נִרְאָה מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּסֵרֵט
וְאֲנִי,
אֲנִי עוֹד מַעֲט לְמַצִּיאוֹת אֶתְפַּנֶּה

רַק שְׁלֹא אֶתְבַּלְּבֵל
וְאֶלֶף לְאֵבוֹד
כֹּל כֶּף הַרְבֵּה שְׂאֵלוֹת
לְכוּ אֲבַקֵּשׁ לִי מְקוֹד
הַשְּׁעָרִים נִפְתְּחוּ
וְאֲתֵם כֹּל הַבְּרָרוֹת
אֲנִי אֶבְחַר לִי נְתִיב
וְאֲמַשִּׁיד,
אֲמַשִּׁיד לְנִסוֹת

2018-02-19 09:53

קובץ שירים זה מפגיש בין חוויות השירות הצבאי הארוך, אשר
צברתי בתוכי, לבין הצורך האישי בכתוב וצהובי החובה.

שאשה עשר שירים באו יוצא אהלי 25 שנה.

קובץ זה מהווה רק את קצה המזלצ אעצא אעצא אעצא חוויות
חדק מהשירים כנראה יובע עז י' קומל וחדקא יתחכו ארכא
יותר.

מקווה שהצדתי, קצת, אעצא

משה צחור

תודות:

לעוגן האמיתי שלי - נאוה, לפרחים של חיי - ילדי, להורי,
לנעם חורב, על עצם הולדת הפרויקט ועל המטען הרב
שהצליח להעביר לי, להדס כהן, לחברי לסדנת הכתיבה
(מחזור 46), לעירד הרשקוביץ על העין המבקרת
והמסדרת, ולכל האנשים הטובים - מפקדים, פקודים
וחברים שפגשתי בדרך...

רשימת השירים

1. בין שבטה לקריה
2. קורס יסוד
3. לו הנופלים יכלו לדבר
4. עוגן אמיתי
5. אבא מרחוק
6. נופש בצפון
7. מצגת
8. תמונה שלמה
9. חוויות- הזיות
10. שבטה
11. צאלים
12. נדנדה
13. חפש"ש

